

ПРОТОКОЛ

№ 505

гр. Пловдив, 09.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Мария П. Петрова
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
и прокурора Стефани К. Черешарова

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно
частно наказателно дело № 20235000600493 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:33 часа се явиха:

Образувано е във връзка с частната жалба на адв.А. Д. срещу
протоколно определение на първоинстанционния съд, с което е била взета
мярката за неотклонение на обв.Д. Я. „Задържане под стража“.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - обвиняем Д. К. Я. се явява лично, доведен
от Ареста гр.П. и със служебният си защитник адв.А. Д..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.Д.: Да се даде ход.

ОБВИНЯЕМИЯТ Я.: Да се даде ход.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуални пречки за
даване ход на делото, предвид което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

РАЗЯСНИХА се правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и доказателства.

Адв.Д.: Нямам искания за отводи и доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯТ Я.: Нямам искания за отводи и доказателства.

СЪДЪТ, след съвещание, с оглед изявленията на страните и тъй като намира делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв.Д.: Уважаеми апелативни съдии, аз намирам първоинстанционния съдебен акт на ОС - Пловдив за незаконосъобразен и необоснован.

В настоящото производство считам, че следва да се прецени, с оглед конкретно повдигнатото обвинение и събраните по делото доказателства - дали са налице предпоставките по чл.63 ал.1 от НПК. Считам, че макар и при първоначалния етап са събрани достатъчно доказателства, от които се установява безспорно, че постановлението, с което е привлечен подзащитния ми като обвиняем за извършено такова, а именно грабеж при условията на опасен рецидив, е незаконосъобразно, тъй като, както от разпита на пострадалия свидетел очевиден, така и от записите на видеокамерите и от обясненията на обвиняемия става ясно, че няма употреба нито на сила, нито на някакво заплашване при установяване на фактическата власт върху движещите се вещи, както и на по-късен етап, с цел запазването на владението върху тях. Така че, намирам постановлението, с което е привлечен към наказателна отговорност за незаконосъобразно, а именно за престъпление – грабеж, извършен при условията на опасен рецидив. Казвам това, тъй като с оглед именно събраните по делото доказателства и привличане за конкретно извършено от обвиняемия престъпление, следва да бъде преценено дали е налице обоснованото предположение относно авторството на деянието, като намирам, че в конкретния случай не е налице такова. Такова е и становището, както на наблюдаващия прокурор, така и от състава на първоинстанционния съд, изразено и в мотивите към съдебния акт.

Така че считам, че взетата мярка за неотклонение по отношение на подзащитния ми е незаконосъобразна и ще ви моля да измените първоинстанционния съдебен акт, като наложите на подзащитния ми някоя от по-леките мерки. Искам да отбележа само, че макар и в начален стадий разследващите органи са имали достатъчно време, дори прекомерно такова, тъй като е задържан незаконосъобразно за срок повече от 72 часа от фактическото му задържане, и въпреки това и предвид многобройните събрани доказателства, не е изменено обвинението и да е привлечен към наказателна отговорност за някое друго престъпление, за което има данни, но

считам, че в настоящото производство, предвид императивния характер на наказателните закони – както на материалния, така и на процесуалния, не сме да гадаем или да предполагаме за извършено някое друго престъпление от обвиняемия. Именно за това, за което е привлечен към наказателна отговорност следва да се прецени дали са налице предпоставките на чл.63 от НПК.

ОБВИНЯЕМИЯТ Я. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбата е неоснователна и ви моля да я оставите без уважение.

Считам, че правилно и законосъобразно ОС - Пловдив е преценил, че целите на мерките за неотклонение могат да бъдат постигнати спрямо обв.Я. единствено с най-тежката мярка, която е „Задържане под стража“. От началото на разследването са минали няколко дни и в тези дни Я. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.199 от НК - именно грабеж при условията на опасен рецидив.

Изненадах се, че в жалбата пише, че не е доказано авторството на деянието. Считам, че изключително правилно в мотивите си ОС е посочил, че от самопризнанията на самия обвиняем, от показанията на свидетелите и от другите извършени до момента процесуално-следствени действия, авторството е безспорно доказано. Безспорно е доказано, че същият е извършил престъпление против собствеността и личността на пострадалия, а именно грабеж.

Към настоящия момент, както казах, разследването е в начална фаза и е повдигнато обвинение за престъпление по чл.199 от НК. С оглед събраните в по-нататъшния ход на разследване доказателства, законодателят е дал възможност на ораните на ДП да прецизират това обвинение. Безспорно същото е тежкото умишлено престъпление по смисъла на закона.

Опасността обвиняемият да се укрие и да извърши престъпление също считам, че е реална. Извън законовата презумпция по чл.63 ал.1 от НК правилно и законосъобразно ОС е преценил, че независимо от младата си възраст – 27 години, обвиняемият е осъждан пет пъти с влезли в сила присъди, като времето, през което същият е бил на свобода между отделните осъждания, е било един изключително кратък период от време и деянието, предмет на настоящото производство отново е в тази хипотеза - съвсем наскоро обвиняемият е напуснал местата за лишаване от свобода след изтърпяване на присъда. Считам, че единствената адекватна мярка в този случай, която би могла да изпълни целите, е именно най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ Я.: Искам само да е по-лека мярката.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът след проведено тайно съвещание, намери за установено следното:

Производство е по реда на чл. 64, ал. 7 - 8 НПК.

Образувано е във връзка с постъпилата въззивна жалба срещу определение на Пловдивски окръжен съд, с което е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемия Д. К. Я..

Като съобрази доводите на страните и след проверка на атакуваното определение на ПОС, настоящият съд намира, че същото е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Правилно е било отбелязано, че към момента Я. е привлечен за обвинение с правна квалификация по чл. 199, ал. 1, т. 4 вр. чл. 198, ал. 1 НК, което се явява тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93 т. 7 НК със законоустановен специален минимум на долната граница на наказанието лишаване от свобода и висок максимум, като диференциацията на предвидената от законодателя наказателна отговорност, посредством квалифицирания престъпен състав, в случая изразява и степента на обществена опасност на деянието като отклонение от типичното равнище на обществена опасност и морална укоримост на престъпно поведение спрямо основния състав на грабежа.

Въззивният съд намира, че от доказателствената маса, събрана в хода на разследването, може да се направи извод за наличието на обосновано предположение за авторството на вмененото престъпление в контекста на събраните по делото материали - показанията на разпитаните свидетели, протокола за разпознаване и приобщените веществени доказателства. Само по себе си обстоятелството, че пострадалият добросъвестно е заявил, че няма спомен имало ли е физическо съприкосновение с обвиняемия при опита на последния да запази владението над процесната сума, не се налага извод, че правната квалификация на деянието е кражба при условията на опасен рецидив, така както е посочил ОК. При внимателна преценка на приложеното по делото веществено доказателство - видеозапис от разположена на местопрестъплението охранителна камера като предмет, върху който има следи от престъплението - веществено доказателство по смисъла на чл. 109 НПК, може да се приеме, че след като обвиняемият взема парите, пострадалият се опитва да го хване, но не успява. Налице е физическо съприкосновение, като обвиняемият се опитва да запази владението над парите и за това се отскубва от пострадалия. В този смисъл са и показанията на свид. Н. А. – служител на полицията, осъществил ОИМ, който също е прегледал визирания запис. Разбира се, тепърва предстои записът от охранителните камери да бъде предявяван на самия пострадал и обвиняемия, както и да бъде изследван от назначената по делото съдебно-техническа експертиза, което би могло да наложи и изменение на обвинението в

посочения от държавното обвинение и първия съд смисъл или повнимателната преценка на хипотезата на ал. 3 на чл. 198 НК, но на настоящия начален етап, не подкрепя доводите, че събраните материали не подкрепят повдигнатото обвинение.

Настоящият съдебен състав се солидаризира със застъпеното становище от ПОС по отношение на преценката на останалите предпоставки за изпълнение мярка за неотклонение – задържане под стража. Правилно е преценено, че реалната опасност обвиняемият да извърши престъпление се извежда на самостоятелно основание от материалите по делото независимо, че е налице активност и на презумпцията по чл. 63, ал. 2, т. 1, предл. 2 НПК за нейното наличие в контекста на повдигнатото обвинение за извършване на деянието в условията на опасен рецидив. Напълно се споделя подхода на първия съд във връзка с извеждането на наличието на реална опасност от извършване на престъпление във връзка с всички релевантни фактори, сред които характера, морала и имуществото на лицето, изрично коментирани в определението на контролирания съд във връзка с процесното деяние, като правилно е отчетено и обстоятелството, че процесната дейтелност е намерила своята реализация само месец след освобождаването на обвиняемия от пенетенциарно заведение, където е изтърпял ефективно наказание лишаване от свобода.

По отношение на наведените доводи за неразумна продължителност на изпълняваната мярка, квалифицирано по чл. 5 т. 3 от Европейската конвенция от страна на защитата, следва да се посочи, че срокът, в който спрямо обвиняемия се изпълнява мярката за неотклонение е дистанциран от максимално предвидената от законодателя граница, изрично указана в разпоредбата на чл. 63 ал. 4 от НПК, която като максимална продължителност се явява напълно съобразена с критериите и стандартите, наложени от ЕСПЧ.

Съвкупният анализ на всичко изложено до момента води до извод, че са налице всички законоустановени предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 63 ал. 1 НПК и най-адекватна на започналото спрямо обвиняемия наказателно преследване и неговият изключително ранен етап е мярката за неотклонение „задържане под стража“, която ще способства за бързото му и своевременно приключване.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1749/03.11.2023 г., постановено по ЧНД № 2292/2023 г. на ОС – Пловдив.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закрито в 10.48 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____